

# DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdasági s társadalmi lap.

A SZABADELVÉNYEK KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hefőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

### Hirdetési díj:

öt hasábon petitor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s több ízben megjelent hirdetéseknek leendő díj 30 krajczár. Nyilvántartási díj minden hirdetés után 30 krajczár. Ezek a szerkesztő által vétetnek fel. — A hirdetések a szerkesztőségben és kiadóirodában. — A hirdetés a Helyi Hírlapban. — A hirdetés a Helyi Hírlapban. — A hirdetés a Helyi Hírlapban.

### Előfizetési feltételek:

helyben hához hordva vagy vidékre postai küldve. Egész évre 10 ft. Félévre 5 ft. Negyedévre 3 ft. 60 kr. Folyó évre 1 ft. Előfizetési helyben a kiadóirodában. **Kutatás Imre nyomdájában,** a közlő K. Lajos és Ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseiben, vidéken a postahivatalokban.

## Debreczen, aug. 28.

I.

Ugy látszik, hogy a „Debreczen“ cz. függ. lap, a Debreczenben történtek után abban a hiedelemben van, hogy most már övék egészen a diófág, s nagy elbizakodottságban alig van olyan számja, a melyben ne igaztató a város népét a város előjárósága és azok ellen, kik, bála istennek ezuttal még befolyással bírnak városunk ügyeinek intézésére. Izgat és fenyeget minden számában, a nélkül, hogy megmondolná, hogy ezen eljárása igen könnyen oly állapotokat idézhet elő, melyek bizonyosan épen neki és az általa félrevezetett népek lehetnek a legkényelmelenebbek.

Nincs ma már ezen jó urak előtt az ő elbizakodottságukban semmi szent. Sem a tekintély, sem a becsülettel megfűtött közpálya nem tartja vissza őket attól, hogy vakmerő támadást ne intézenek a velők nem egy véleményen levő párt és annak egyes tagjai ellen. A honfű érdem, mit csak az elfoglaltság vaksága nem láthat meg, bűn és véték az ő szemökben, s oktanál diókból, a nélkül, hogy megnéznék kire, a város legtisztelendő férfaira kiáltozzák a feszítésmegét.

A „Debreczen“ mult szombati száma a város köztisztviselőiben álló polgármesterét, kinek Debreczen város körül kétségbe vonhatlan, s még a hálás utókor által is bizonyosan elismerendő érdemei vannak, tizti ki méltatlan támadása czélpontjává.

Es ugyan miért? Csapán és egyedül azért, hogy mint férhöz illik, bizonyos, a város községét igen körülérdeklő dolgok felett véleményének a városi közgyűlésen nyílt és őszinte kifejezést adott. És a midőn e miatt megtámadta őt a „Debreczen“, idézte a polgármester által mondottaknak — egy részét, — s ravaszul elhallgatva azon részt, mely a mondottaknak a valódi, a tulajdonképeni értelmezést megadja.

Igenis, mondotta a polgármester ur azt, hogy az újonnan megválasztott képviselők, kik az eddigiek helyébe állítottak, a város érdekében nem tehetnek semmit, de azt is mondotta, a mit a „Debreczen“ ravaszul elhallgatott, hogy nem tehetnek főleg azért, mert a helyi viszonyokkal ismeretlenek. — És ha e tolytán, ismerve a még eldöntésre váró számos életbevágó ügyét Debreczen városának, melyek — és ezt tessék jól megjegyezni — nem mindig a törvény betűjének elitélése alá tartoznak, a polgármester a maga alapos aggodalmának adott kifejezést, s utalt a fokozott nehézségekre, melyekkel most a tisztikarnak megküzdnie kellend, ez a szenvedély kitörésének és a törvényesen végbe ment alkotmányos actus iránti tiszteltlenségnek nevezhető? Bizonyosan nem, hanem a „Debreczen“ politikájába ma az illik bele legjobban, ha mindent és mindeneket, a minek és a kinek a város ügyei vezetésére ma befolyása van, — a leggyűlöletesebb szinben tüntethet fel a város már a nélkül is jó részben általuk felizgatott, elkészített polgári előtt.

Azokból, a melyeket a „Debreczen“ a város érdekei felől nagy hányavetiséggel elmond, az tünik ki a leg-

világosabban, hogy azok, a kik a „Debreczen“ lap szerkesztésébe befolytak, épen nem ismerik e város ügyeit, óhajait, kívánalmait, s így nincs is mit csodálkoznunk azon, ha azt sem hajlandók elhinni, hogy számos függőben levő s városunk jövőjére a legnagyobb fontossággal bíró kérdéseknek kedvező elintézésére nézve, igenis nagy szükségünk van egy jelenben, mint a jövőben a döntő körök jó akaratára. Azt pedig, hogy Simonyi és Helfi urak a döntő körökhöz tartoznának, vagy hogy valaha oda fognak majd tartozni, azt véljük, még maga a „Debreczen“ sem hinné el, ha más merné is állítani.

Hogy jól megértsem bennünket a „Debreczen“, mi akkor, midőn a város érdekeinek a döntő körök jó akaratára által való előmozdításáról szólunk, nem a bírósági ítéletekre gondolunk, a melyek pozitív törvények alapján hozhatók, hanem más egyéb oly intézkedéseiről a kormányának és felsőbbségnek, a melyeknek elintézése a legtöbb esetben egyéni elhatározástól függ.

Hogy minő ügyeket értünk ezek alatt, s hogy ez ügyek kedvező elintézése városunknak jól felfogott érdekében áll, azt cikksorozatum holnapki folytatásában fogjuk a „Debreczen“ nek és azoknak, a kik vele egy véleményen vannak, szíves készséggel megmagyarázni.

**Pestmegye alispánját,** Földváry Mihály urat az előfogatok ügyében tanúsított renitentiája miatt a kormány, a törvény által rá ruházott jognál fogva, állásától felülgesztette. A rendelet, melylyel a főispán őt e ténnyel értesíti, így szól: 397. főisp.

Pest-Pilis-Solt és Kis-Kunmegye főispánja. Tek. alispán ur!

Szende Béla m. kir. honvédelmi miniszter ur ó nagyméltósága f. évi aug. 26-án 5020. eln. sz. a kelt s hozám intézett leirata értelmében értesitem tek. alispán urat, hogy azon eljárásért, melyet f. é. szept. hó 1-én küldeni kellő előfogatok kiállítás iránti miniszteri rendelettel szemben tanúsított, nevezett miniszter ur ó nagyméltóságának az 1876. VII. t. cz. 2. §-ában gyökerezett jogánál fogva tek. alispán ur ellen a fegyelmi vizsgálatot elrendelte és a most idézett t. cz. 4. §-ához képest alispán urat egyttal hivatalától felülgesztette. Kelt Budapestben, 1878. augusztus 26-án.

Gr. Szapáry István, főispán.

### Boszniaiból.

A szerajevói diadal fontossága és nagy hordereje mindinkább világosabbá lesz és az úgy Boszniában, mint Hercegovinában kezdi megteremni gyümölcsét. A fölkelők Szerajevóban tömörkedve fegyvert és hadiszert hagytak hátra, magától a lakosságtól több, mint 6000 puska szedettet be. A foglyok között a török nizam (rendes), redif (nemzetőr) és basibozuk katonaság tekintélyes számban képviselve van. Eddig közülök 55 tisztet és 8370 közlegényt szállítottak Brodába.

Hercegovinában a Stolacnál szétvert fölkelők szerte szállingózott bandáit egymástól fogdosák össze. Aug. 24-én Jovanovics előőrei előtt 4 tisztet és 154 aiban redif tette le a fegyvert.

Dobojból sürgönyzik, hogy aug. 26-án a 20-dik hadosztályt a lázadók gyalogsággal és ágyúkkal támadták meg, azonban részünkről csekély veszteséggel visszautasították.

Banjalukából a vidékre portyázások rendeltettek el, mely alkalommal Ključ környékén csatározás volt fölkelőkkel. Részteltek még nem tudatnak.

Philippovics fővezérnek most minden tö-

rekvése oda irányul, hogy Szerajevóban oly állapotokat hozzon létre, melyek megengedjék az itt lekött hadseregnek másfelé leendő aggodás nélküli alkalmazást. Innen van, hogy hadteste újabb modulatról egyelőre lemondott és mindenekelőtt a megíró vívmány biztosításával foglalkozik. Szerajevó igazgatására egy 18 tagból álló bizottság szerveztett és áll ez 5 törökből, 3 katolikusból, 6 orthodox görög vallásból és 4 zsidóból. E közgazdasági bizottság fejevé, illetve Szerajevó polgármesterévé a feddhetlen jellemű és átalánosan T. Fazly (civil) pasa nevezetett ki. Egész Boszniában nagy az élelmiszerhiány, mely körülmény a fővárosban mondhatatlanul fölszágolta az árakat. Némelyik árucikkért háromszoros árt követelnek. Ezen arczatlan zsarolás ellen szigorú büntetések alkalmaztatnak, a mitől való felelőben aztán sok üzletlajoson inkább zárva tartja üzletét, mintsem hogy méltányos áron kereskedjék.

A még most is cselesztővő lázadókkal a legszigorubbán járnak el, így Jamarkovics fölkelőt aug. 22-én rögtön bíróságilag fölakasztották. Jamarkovics az ítélet meghallgatása után az egyik katoná kezéből kiragadta a fegyvert s a néptömeg közé lőtt, mire megköztöze vitték a vesztőhelyre.

### Külföld.

Abdul Hamid szultán több nagy hatalom képviselőit előtt kijelenté, hogy míg ő trónon ül, Görögországnak területét át nem enged. Eddigél a görög határszélén 30 ezer ember van összpontosítva. Mehemed Ali pasa főleg azért is volt Albániában, hogy onnan 20,000 embert szintén a görög határszél felé fősereghez, — melynek ő lesz fővezére, — indíttson.

A szultán Dervis pasához Batumba két hadsegédet küldé utasításokkal.

A porta Cyprust zálogul adva, egy millió font sterlinget vesz fel Londonban.

Mihelyt Batum az oroszoknak átadott, Totleben Várnába teszi át főhadiszállását.

Moukhtar pasa bejelentéket Krétába küldetett.

A párisi világtárlati díjazás október 21-kére halasztották, hogy a képviselőház tagjai is jelen lehessenek az ünnepélyen.

A c. z. a. Livadiába utazott.

A montenegró, Szerbia- és Boszniában alkalmazott orosz főkonzuli miniszteri meghatalmazottak címét nyertek.

Földrendés volt aug. 26-án 9 órakor Elberfeld, Köln, Osnabrück és Barmenben. — 11 órakor ugyanott és még Düsseldorf és Bonnban, hasonlóképen Lüttichben.

### Sebesülteink.

A 39-ik gyalogezredből aug. 16-kán Doboj mellett megsebesült Giesshuber Frigyes őrnagy meghalt.

A zagrábi helyőrségi kórházban fekszenek a 39-ik gyalogezredből: Piaczics Fülöp, Kiss Sándor, Tima Miklós, Danes István, Tóth Sámuel, Rámocsa Miklós és Fecser Mihály kószítétek, könnyen sebesülten, és Gál Lajos kószítész súlyos sebbel.

### A magy. kir. honvédelmi miniszter leirata.

Pest-Pilis-Solt-Kis-Kunmegye községéhez, melyben Földváry Mihály megyei alispán fegyelmi vizsgálat alá helyezését és hivatalos állásától való felülgesztését rendeli el.

A közös hadsereg Boszniában működő hadosztályai számára szükséges élelmi cikkek szállítása végett, f. hó 21-én 4702. elnöki szám alatt kelt rendelettemel meghagytam a megye alispánjának, hogy a megye déli részéről folyó évi szeptember 1-re Diakovára küldendő 500 kőtovas előfogatok akár onkéntes vállalkozás, akár hivatalos kirendelés útján leendő kiállítás iránt intézkedjék.

Az alispán, illetőleg az alispán távollétében a megye főjegyzője azon rendelettemre vonatkozó folyó hó 21-éről 16812 sz. alatt, hozám tett felterjesztésében azt jelenti, hogy ezen rendeleten végrehajtására magát illetékesnek nem éreztetheti, azt e megének e hó

remélem még sem előbb, mielőtt ügyünket be nem fejezők? — Az magától értetődik. — De hallga, az ajtó nyílik.

A fejedelem maga volt, ki most az ajtó függönyök megett megjelent s Fernowot szólította. Ez utóbbi maga sem tudta, miért dobog szíve hevessében, midőn a szalonba lépett.

A hercegnő egy kis támlányon nyugodott és midőn a tiszt belépett, előttünk ismeretes csintalan mosolyval tekintett rá, melyből kevés, nagyon kevés ingerkedés is vala olvasható. Ezuttal azonban a hercegnőnél tulajonóm volt a kegyesség és nyájasság, és lekötelezőleg intett Fernownak, midőn ez magát mélyen meghajta, megállt a fejedelem előtt.

A hercegnő támlánya mellett Ripperda Ilon kisasszony állott és nagy érdeklődéssel nézett ki az ablakon.

„Ez az én titkos szövetséges társam,“ mondá a fejedelem az őrnagyra mutatva, ki zavarodottságában pár öszefüggés nélküli szót bebegett, a mint az ilyes alkalmaknál történni szokott. „Semmi, semmi meantség,“ folytató ő

27-én tartandó bizottsági évnegyedes közgyűlése elé terjesztette.

Habár az állam veszélyezett érdekeinek megóvására irányult ezen intézkedés megvalósítását nem tűró oly kormányrendelet, mely az 1870 XLII. t. c. 16. §-nak utolsó pontja szerint azonnal és feltétlenül végrehajtandó volt, s a melynek megtagadása az illetőre a törvény teljes szigorának alkalmazását vonta, mind a mellett tekintettel a szóban levő intézkedés rendkívüliségéből származhatott téves felfogásra, a törvény teljes szigorának ezuttali alkalmazását még igénybe venni nem kívánván, a téves felfogás elhárítására célzó f. hó 22-ről 4869. eln. szám alatt kibocsátott felvilágosító rendelettel az 500 kőtovas fogatnak az előbbi rendeletben jelzett módok bármelyikén leendő kiállítását újból határozottan meghagytam.

E megye alispánja azonban, ezen rendelettem után sem érezvén magát a végrehajtásra kötelezettnek, a folyó hó 24-kéről 16958. szám alatt kelt felterjesztése szerint ezen rendeletet is, a folyó hó 27-én tartandó évnegyedes közgyűlés elé terjesztendően jelezte. Az alispán ezen eljárásával szemben, minthogy sem a jóakaró felvilágosítás, sem pedig annak hang-nyoazása, hogy a kérdéses rendelet végre nem hajtása által az állam érdekei kockázta lesznek, a kívánt eredményre nem vezettek; s minthogy ezen rendelet azonnali végrehajtását felősségem érzetében elodáztatatlannak tartottam: az 1870. XLII. t. c. 16-ik §-ának azon rendelkezése alapján, mely szerint oly kormányrendelet, mely az állam veszélyezett érdekei miatt halaszthatatlan intézkedést tartalmaz, csak a végrehajtás után és csak annyiban szolgálhat közgyűlési vita és határozat tárgyává, a mennyiben a megye a kormány eljárását netán sérelmesnek találván, a képviselőháznál keresse orvoslást: köteleességem állónak találtam, egyrészt a törvényes kötelezőleg megsejő alispán ellen, a törvény teljes szigorát alkalmazni, másrészt pedig azon kivételes rendszabályokhoz nyulni, melyeket a törvény ilyen rendelet végrehajtására nézve rendel.

Ezek folytán 5020. elnöki szám alatt kelt rendelettemmel — az 1876. VII. t. c. 2. §. adta jogomnál fogva Földváry Mihály a megye alispánja ellen a fegyelmi vizsgálatot elrendeltem, őt egyidejűleg a hivatalától felülgesztettem rendelettem; — s miután továbbá a szóban levő rendelet sürgős végrehajtása érdekében egyszersmind az 1870. XLII. t. c. 54 §. alkalmazásának szükségé állott elő, e megye alispánjának kérdésében forgó kötelesejő eljárást a minisztertanács tudomásra hozván, az a mai napon tartott ülésében felhatalmazta a megye főispánját, hogy az előfogatok kiállítás iránti fentemített rendelet végrehajtása tekintetéből a fentidezett törvény rendelkezéséhez képest e megye minisztertanácsa felősségem és közegeivel, kikre a végrehajtás sürgős keresztülvitelénél szükségé van, közvetlenül rendelkezék.

Miről a megye közönségét ezenről értesíteni kívántam.

Kelt Budapestben 1878. évi aug. 26. Szende Béla, honv. miniszter.

### A doboji csata.

A Neues Wiener Abendblatt a következőket jelenti a Szapary hadosztályának legújabb csatájáról aug. 24-ről Dobojból:

A harcok, melyeket rövid időközökben vívott a 20. hadosztály a tolokodóvá lett ellenséggel, és a fölkelőknek győzelmes visszaverése följosztatnak arra a reményre, hogy Szapary altábornagy csakhamar képes lesz védelmi állását elhagyni, melyet a dolni-tulási katasztrófa óta foglalt el, és ismét megkezdheti a cooperatiót a fősereggel.

Az utóbbi küzdelem óta az egész vonalon hátrálóban volt az ellenség, és pedig Gracanicza felé. Kémszemlére kiküldött csapatok már tegnapelőtt constatálták, hogy a Tribova magasiatt és a Raklanicza planinát is egészen kiürítették a fölkelők, és Dobojtól éjszakkeltre a Szprecsa völgye fölött a Majevicza hegységben vettek észre egy fölkelő tábor; de ez is csakhamar eltávozott onnét.

A tegnapi nap reggeli órában Sztanicz mellett álló előhadunk jelezte, hogy sűrű csapatokban közelednek a fölkelők, melyek közt

fensége, „az igazat megvallva Fernow őszintén és hűen szolgálta ügyemet.“

„Engem meg elárult!“ nevetett a hercegnő, „Fernow, ezt soha sem bocsátom meg önnek!“

„Valóban úgy van fenség, — megvallom, hogy olyan kis árulás féle volt; de nem élttem vissza senki bizalmával, mert tul feől nem levék arra méltatva. És minthogy árulásom áldásos eredményeket hozott létre, bizonyára bocsánatot is érdemel.“

„Persze kedves Fernow,“ szóló a herceg derűlten, „és azért is hivatam, hogy kifejezzem ön előtt köszönetemet. — Apropo!“ folytató szavait rövid pár percz mulva, miatté egy kezében tartott levelet szét terjesztve és ismét összehajtott, „Wenden báró Rigoll egy levelét adta át nekem. Fogja és olvassa át, beszélnem kell önnel tartalmáról.“

Ezzel oda nyujtá neki a levelet, de mielőtt az őrnagy bele pillanthatott volna, a fejedelem egy Ripperda kisasszony felő utaló hirteleni közmozdulattal, emelkedett hangon mondá: „Várjon csak egy pillanatra Fernow!

mindenféle fegyvernem képviselője van. Ekkor Szapary azonnal kiadta a rendeleteket és az előcsapatokhoz sietett. Schmitz altábornagy pedig, a ki most lábbadozik, szintén oda sietett Dobojból, hogy ő is részt vegyen a harcban. A tulnyomó ellenség elől küzdeve hátráló előőrsínek magához vonta a derékhát, és most hosszabb szünet állott be, és ezalatt csapatunk hatalmas védelemre készítették el a harczteret.

A Sokcevic ezred a jobboldali hegylány aljában, és pedig a tribovai hegygerincek előtt foglalt állást, és innét heves csatározást kezdett az előnyomuló fölkelők ellen, a kik már nem meggondolatlan és vad mohósággal rohantak előre, mint eddig, hanem heves tüzeléssel iparkodtak kiverni a mieinket állásaikból.

Délelőtt 11 óra 20 perczkor a két fél csak 300—350 lépésnyire volt egymástól, és csak egy mély éjszakkeltre a Boszna felé húzódo, sűrű berekkel benőtt szakadékok választotta el őket. E küzdelem alatt, e szakadékok völgyének mentében egy fölkelő csapat húzódo tova észrevétlenül, azzal a világos számdékkal, hogy a Boszna partjágj mennek és a Dobojba vezető két katonai hidukat szétrombolják. De elég jókor észrevettük szándékukat és a 70. (Phippovics) tartalékezed 13. és 20. százada sietett előük, borzasztó puskatüzeltés fogadta az előbukkanó ellenséget. De ezt nem tartóztatta túl a valóban pusztító tűz, és valóságos halálmegvetéssel nyomult előre, bizva tulnyomó erejében. Egy pillanattal lehetett gondolni, hogy a mi kis csapatunkat agyonnyomják vagy a Bosznába kergetik a fölkelők.

Ez a pillanat nagyon válságos volt. A fölkelők gyors futással már a mieink felé közeledtek, és alig volt száz lépésnyi távolság a két fél közt. Ekkor fölhangozott a parancsszó: rohamra, a szuronyokat föltűzték a puskarák és egétrázó burrával rohantak a vitéz puskatörődiak a fölkelőkre, a kik nem voltak képesek kiállani a dühös lökést és futva menekültek éjszakra a hegyek közé, csapatunk tüzeles által öldöztette.

Alig mult el ez a veszély balszárnyunktól, már is háromszor számosabb ellenség veti magát centrumunkra, mely a 36. hadosztály csapatából állott. Itt Pistori tábornok vezet-e a harczot. Egy nehéz ütőg tüze, mely Sztricza mellett foglalt állást, nagy károkat tett az ellenségben.

De a 29. (Scudier) ezred legnagyobb részét csatárlánczban kellett előre küldeni, a 23. (Airoldi) ezred pedig sorakozva ment utána, mint tartalék. És ámbar a centrumban nem folyt oly dühösen a küzdelem, mint a balszárnyon, de azért az egész napon át tartott. Mert a fölkelők, kiknek főerejük a Majevicza hegységben állott, szakadatlanul küldöttek friss csapatokat, a Tribova hegyen át centrumunk ellen. Ismételve kísérletet tettek, hogy csapatainkat leszerítsák visszavonulásra vonalukról és nyugat felé verjék vissza. De mindezek a kísérletek kudarcot vallottak a kitartó háttörőnk, melylyel állásaikat védelmezték csapatunk és a fölkelők az egész vonalon, nehöl futáshoz hasonló sietésséggel vonultak vissza a Majevicza hegységbe.

De emitt-amott még állottak a helyüket egyes felkelő csapatok, különösen a Szprecsa jobb partján, és folytatták a tüzelést.

Már régen beállott a sötétség, de a hegyeken most is hallható a fölkelők puszkának ropogása. Végére ezen makacs emberek is belátni kezdettek, hogy lehetetlen sikerrel folytatni a támadást, és nem képesek visszaverni csapatunkat a tulnyomó erő ellenében vitéz megsejődelmezett állásaikból.

Este 8<sup>1</sup>/<sub>2</sub> órakor hangzott el az utolsó lövés. Veszteségeink tekintettel az eredményre, a harc tartalmára és terjedelmére mér-ékeltek mondhatók. Az első pillanatan nem lehet szám szerint megmondani. Az ellenség vesztesége nagyon jelentékeny. Nehány száz fegyver, nagymennyiségű löszér, néhány kocsi esett kezünk közé. A hegyi ágyukak, melyeket a túrbe vitt az ellenség, a délutáni órákban visszavonta az ellenség.

A foglyok bevallása szerint kétségtelen, hogy e csatában ugyiszintén az előbbi küzdelemben is Doboj és Gracanicza környékén szerb rendes csapatok is részt vettek. A foglyok közül néhányan barna bluzt és a szerb milicia vörös hajtógalléját viselték. A szerb

Előbb kérdezze meg a szép Ionát, mikor óhajt a fővadászmeister nevével lenni!

A szegény őrnagyot csaknem rémület fogta el, midőn a fejedelem szavait hallá s egy pillanattal vetett Ripperda kisasszonyra, ki azonban állását még most sem változtató és úgy látszott, hogy a legnagyobb érdeklődéssel kemelel valamt a palota udvaron.

„Nos, ha nem akarja őt megkérdezni e dolog felől,“ szólalt meg ismét a fejedelem, „ugy hát olvassa el Rigoll báró sorait.“

Fernow feszült érdeklődéssel bontá szét. Tartalmát hirtelen keresztül futá szemé előtt táncoltak a betűk. Azonban egy pillanattal ismét összeszedve magát, a fejedelemből rohant, megragadá kezét és azt daczára minden ellenkezésnek ajkaihoz szorította. Magán kívül volt.

(Folyt. köv.)

### A „Debreczeni Ellenőr“ tárcaja.

## A szerencse pillanata.

Irta: **Hackländer F. W.**  
MÁSODIK KÖTET.

### Tizenhetedik fejezet.

#### A szerencse pillanata.

De mielőtt észrevévé, hogy a szárnységéd min tege kérdőleg és mosolyogva tekint rád, va a mivel emelkedettebb hangon és kiülőszteve mellét, folytató.

A herceg ő fensége legkegyelmesebben megemlékezett arról, hogy mily példás türelmen n a szenvedtem betegségem bajait. A hercegnő pedig nem felede el, mennyire kész örömmel szolgáltam ügyét. —Követségi taná-

hadseregben divatos Peabody fegyverek is vé-

Eredeti levél Boszniából.

A 39-ik serezed egyik derék tartalékos...

Szabad tábor, Doboj mellett, aug. 22.

Regen szeretem volna már édes apát...

Fővárosi hírek.

A városi Igazgatótanács a mozgószínház...

Vidéki hírek.

Egerben a Vitkovics-árpályán nagy pompával...

A közönség köréből.

Hálanyilatkozat!

Veszélyes betegségekben felgyógyulva...

Debreczen, 1878. aug. hó 28.

Üzv. Csapó Györgyné.

Napi hírek.

A cs. kir. 39-dik gyalogezred tartalékos...

Adakozások. Folytatódó adakoztak a...

Szabad tábor, Doboj alatt, aug. 23.

Kedves feleségem! — hogy meddig maradtam itt...

Hej! be szeretném azokat a nagy török...

A mai az itteni életet illeti, ez a Bosznia...

Debreczen, 1878. aug. 28.

Böcköz Soma, városi t. főjegyző.

— Gerzson Ödön nyugalmazott cs. kir. huszárnagy...

— A tanítóképzési vizsgák, melyek tegnapelőtt...

— Főiskolánk segédtanárai, kik részint a...

— Egy derék vitéz halála. Mint mai doboji...

— Szülők és gyámok figyelmébe. Lapunk 157-ik...

— A cs. kir. 16-ik huszárezredet már régóta...

— Gyászjelentés. Mely fájdalomtól leverte...

tisztelettel meghívjuk Debreczen, 1878. aug. 28.

— A mozgósítással nem igen válogatnak az...

— Tanórák tanterve. Van szerencsém tudomására...

— Holnap a vasuton nagyobb csapatok fognak...

— Időjárásunk valahára derültebb színt öltött...

— Husárok megalapítva s bejelentve 1878. aug. 28-tól...

— A király és a királyné Ischiben. A párisi...

— Gyászjelentés. Mely fájdalomtól leverte...

— Gyászjelentés. Mely fájdalomtól leverte...

— Gyászjelentés. Mely fájdalomtól leverte...

— Gyászjelentés. Mely fájdalomtól leverte...

hatalmukkal, kincseikkel, hadi dicsőséggel, mig...

— A mozgósítással nem igen válogatnak az...

— Tanórák tanterve. Van szerencsém tudomására...

— Holnap a vasuton nagyobb csapatok fognak...

— Időjárásunk valahára derültebb színt öltött...

— Husárok megalapítva s bejelentve 1878. aug. 28-tól...

— A király és a királyné Ischiben. A párisi...

— Gyászjelentés. Mely fájdalomtól leverte...

— Gyászjelentés. Mely fájdalomtól leverte...

— Gyászjelentés. Mely fájdalomtól leverte...

— Gyászjelentés. Mely fájdalomtól leverte...

H I R D E T E S E K.

Bolthelyiség változtatás! KOHN VILMOSNÉ

Legjobb minőségű szinkenderből készült HONLAPY-ZSINEGET

SZÉLEPSÉG! AZ ARCSZÍN FIATAL ÜDÖSSÉGE! SAVON RAVISSANTE